

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De die & hora mortis nostræ: & quòd ad eam præparari oporteat. cap.
cxix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

D. IOANN. DAMASCENI

nem vanum & mendacem longè fac à te. Testis falsus interibit. Ne sis falsus testis contra tuum ciuem.

Eccl. 7.

Calumnia conturbat sapientem, & perdet robur cordis illius.

Sap. 1.

Os quod mentitur, occidit animam.

Zach. 8.

Iuramentum mendax ne diligatis: Omnia enim hæc sunt quæ odi, dicit Dominus omnipotens.

Dan. 13.

Confurgentes duo presbyteri in medio populi, posuerunt manus suas super caput eius. Quæ flens suspexit ad cælum: erat enim cor eius fiduciam habens in Domino. Et dixerunt presbyteri, Cùm deambularem in pomario soli, ingressa est hæc cum duabus puellis, & clausit ostia pomarij: & dimisit à se puellas. Venitque ad eam adolescens, qui erat absconditus, & concubuit cum ea. Porro nos cùm essemus in angulo pomarij, videntes iniquitatem, cucurrimus ad eos, & vidimus eos pariter commiseri. Credidit eis multitudo quasi senibus & iudicibus populi, & condemnauerunt eam ad mortem. Exclamauit autem voce magna Susanna, & dixit: Deus æterne, qui absconditor es cognitor, qui nosti omnia antequam fiant, tu scis quoniam falsum testimonium tulerunt contra me.

Eccl. 7.

Noli arare mendacium aduersus fratrem tuum: neque in amicum similiter facias. Noli velle mentiri omne mendacium: affiduitas enim illius non est bona. Macula mala in homine, mendacium. Ab immundo quid mundabitur? & à mendaci quid veri proficietur? Melior est fur, quàm qui perpetuò iurat: ambo perditionem hæreditabunt.

Act. 5.

Vir quidam, nomine Ananias, cum vxore sua Sapphira vendidit agrum, & fraudauit de pretio conscia vxore sua.

1. Jo. 2.

Omne mendacium ex veritate non est.

Gal. 4.

Inimicus factus sum vobis, verum dicens vobis.

Anonymi. f. Bas. Menda- cium extre- ma impro- bitatis li- nea.

Neque in forensibus concertationibus, neque in alijs actionibus aptum est mendacium ijs, qui rectum ac verum vitæ iter capessendum sibi proposuerunt.

Extrema improbitatis linea est mendacium.

Videtur quodammodo oratio, cùm semel à veritatis curriculo deflexerit, in multas & periculosas absurditates præceps ferri.

Prolapsio à veritate, hallucinatio & cæcitas mentis est.

Veritas vna est: mendacium multiplex.

Chryf.

Mendacium in altum assurgit: mutua fides fugam corripuit: veritas terram reliquit: calumniatores falsum vendunt, in mutua perniciem mentientes: iusiurandum omne absumpserunt hi, qui hoc vno nomine Deum norunt, quòd iurant.

Falsæ opiniones atque sententiæ, per innumera mendacia grassantes, vnam & eandem doctrinam suam narrationem non habent.

De susurronibus. CAP. CXVIII.

Eccl. 21. 28. 5.

VSURRO coinquinabit animam suam: & vbiunque habitabit, odio habebitur. Susurro & bilinguis maledictus: multos enim turbauit pacem habentes. Non appelleris susurro: & lingua tua ne capiaris, & confundaris.

De die & hora mortis nostræ: & quòd ad eam nos præparari oporteat.

CAP. CXIX.

Psal. 38. sap. 7.

VS est homo qui viuet, & non videbit mortem? Para ad exitum opera tua: & præparare ad agrum. Patres nostri & Propheta vbi sunt? nam in æternum viuent? Vnus omnibus introitus ad vitam, & vnus exitus.

In om-

A In omnibus operibus tuis memorare nouissima tua: & in aeternum non peccabis. Memento quia mors non tardat: & testamentum inferorum non dormitat. Memorare nouissima tua: & define quenquam odisse. Noli metuere iudicium mortis. Memento quae ante te fuerunt, & quae superuentura sunt tibi: hoc iudicium a Domino omni carni. Et quid recusas in beneplacito Altissimi? siue decem, siue centum, siue mille anni. Non est enim in inferno accusatio vitae. In consummatione hominis reuelatio operum ipsius.

Ecli. 7.

1.3.

41.

Vigilate, quia nescitis qua hora filius hominis venturus sit.

Mar. 14.

Luc. 12.

B Sint lumbi vestri praecincti, & lucernae ardentes in manibus vestris, & vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando reuertatur a nuptiis, ut cum venerit & pulsauerit, confestim aperiant ei. Beati serui illi, quos cum venerit Dominus, inuenit vigilantes. Amen dico vobis, quia praecinet se, & faciet illos discumbere, & transiens ministrabit illis. Et si venerit in secunda vigilia, & si in tertia vigilia venerit, & ita inuenit, beati sunt serui illi. Hoc autem scitote, quia si sciret paterfamilias qua hora fur veniret, vigilaret utique, & non sineret perfodi domum suam. Et vos igitur estote parati: quia qua hora non putatis, filius hominis veniet.

Eum, qui vitam auspiciatur, Vita finem ob oculos habere conuenit.

Basil.

Hom. ad-

hort. ad

Baptif.

Pro. 1.

Status ho-

minis mo-

rientis.

C uersio tua quasi tempestas affutura est: cum videlicet Vita subsidia te deficient: animi autem anxietas, ac solati expers afflictio te undique obsidebunt, desperantibus salutem tuam & medicis & propinquis: cum crebro ac sicco anhelitu compressus, vehementi febre interinas partes inflammante atque succedente, imo quidem pectore ingemiscas, qui autem morroris socium tibi sese adiungat, non inuenies: ac tenue quidem aliquid & imbecillum proloqueris, qui autem audiat, non erit, verum qui cquid a te proferetur, tanquam deliramentum contemnetur. Et quamuis medicus quasdam horas tibi polliceatur, tuque ipse ob eam vitam cupiditatem, quae naturam omnibus insita est, tibi minime diffidas, mors tamen astat, ij quae adurgent, quibus te abducendi negotium datum est. Quis porro te liberet? Deus, a te contemptus, ac pro nihilo habitus? At fortasse tuas preces exaudiet? Nunc enim videlicet cum audis. Emendationis spatium concedet? Pulchre scilicet eo usus es, quod tibi concessit.

D Alta nox, & morbus grauis: ac, qui opem ferat, nusquam est: qui hereditati imminet, in promptu, qui quae omnia ad utilitatem suam admittit: frustra laborat, qui consilia & decreta exequi studet. Postea huc atque illuc circumspectans, ac cernens qua in solitudine verseris, tum denique stultitiam tuam agnosces, tum amentiam tuam deplorabis, qui diuinum mandatum in tale tempus referu aris, cum & lingua dissoluta & debilitata est, & manus tremula, compressionibus subinde agitata: ita ut, quid voluntatis habeas, nec voce, nec litteris significare possis.

E docet nos Dominus res necessarias minime negligere, verum vitam subsidiis mature comparatis, sponsi aduentum in praeparatione cordis expectare. Etenim prudentes virgines, ut litteris sacris proditum est, quod oleum in lampadibus suis haberent, una cum sponso ingressae sunt: fatuae autem, quod minime sese praeparassent, a lato illo thalamo exclusae sunt.

Non sedulam salutem tuam operam dabis, o homo? Non in praesenti aeo futuri seculi requiem tibi ante recondes, in formica scilicet exemplum intuens, quae aestiuo tempore hibernum cibum sibi congerit: ac non ob eam causam, quod hiemis molestiae nondum adsint, tempus per ignauiam transmittes, verum acerrimo quodam studio ad laborem te ipsum adurgens: quoad alimoniam quantum sat sit, in horreis conditum habueris.

Pro. 6.

Beata anima illa est, quae diu nocturne nihil aliud curat atque animo versat, quam quoniam pacto in magno illo die, quo creatura omnis ad Iudicis tribunal sistetur, rerum in vitam gestarum rationes reddat. Nam qui diem illum atque horam sibi ante oculos ponit, atque quidnam in illo tribunali, cui nulla impostura fieri potest, purgandi sui causa allaturus sit, Quam utilis extremi iudicij assidua consideratio.

Ideo peccamus, quia Dei timore careremus. perpetuo meditatur, hic certe vel nulla omnino, vel certe quam minima peccata committet. Quandoquidem non alia de causa fit ut peccemus, quam quod a nobis diuinus timor abest. Cui autem referendarum rationum expectatio in conspectu est, huic sane in inconsultas actiones aut cogitationes incidendi nihil spatij dabit timor ille, qui in ipsius animo sedem sibi fixit.

Nat. Orat. de rathana. Caes. Frustra respicit aliquis, cum extremo vita spiritu conflictatur: quo scilicet tempore, ob alterius vita tribunal, suarum quisque rerum aequus iudex est.

Sapientum verbis adducor ut credam, generosam omnem Deoque charam animam, posteaquam corporis vinculis soluta, hinc excesserit, protinus bonum illud, quod eam manet, persentientem & contemplantem (utpote eo, quod mentem caligine obducebat, vel purgato, vel abiecto, vel, quo verbo ea res appellanda sit, nescio) mirabili quadam Voluptate affici, & exultare, atque hac vita, velut graui quodam carcere, fuga relicta, excussisque compedibus, quibus animi penna deprimi solebat, hilarem ad Dominum sui conuolare, beatitudinēque recondita velut iam per imaginem frui.

Orat. de seipso. Corporis atque animae dissolutionem, tanquam certa libertati praestitutum diem expecto. Eta. Leto ac iucundo animo ad alteram vitam migra: ubi nec quisquam effectus est, nec senex, verum omnes spirituali aetate perfecti.

InTetra. Semper saluti tu quidem stude tuae: Potissimum autem sub diem vitae vltimum. Venit senectus: exitum praeo canit.

Inmonof. Lamb. Incerti. Hier. 9. Parentur omnes: imminet iudex Deus. Vitam lucrari est, in dies cunctos mori.

Ecquem fugit hoc Scripturae sacrae aenigma, cum mortem per fenestras nostras intrare ait? Sensus etenim, per quos animus, ad res externas prospiciens, ea quae vult arripit, fenestras appellauit. Quas quidem morti aditum munire diuinus sermo pronunciat. Ad molestias subeundas te para: atque earum maximam partem elucraberis.

D. IOANNIS DAMASCENI Parallelorum finis.

D. Ioan.